UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Voto, Et Voti Redemptione. Titvlvs VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

DE VOTO, ET VOTI REDEMPTIONE.

TITVLVS VI.

Votum per ſuſceptionem ſacri ordinis ſolennizatum, licet impedit matrimonium ſequens, non tamen præcedens: etiamſi nondum ſit per carnis copulam conſummatum. Et durante matrimonio, etiam nondum conſummato, nullus præſumat accipere aliquem de ſacris ordinibus: quòd ſi fecerit, diſſoluto etiam matrimonio, nec in illo miniſtrare, nec ad ſuperiores aſcendere poterit: niſi aliquam de religionibus approbatis ingrediatur, & ejus regulam expreſſè, vel tacitè profiteatur. Eſt autem talis conjugatus ſic ordinatus per diœceſanum monendus, ut religionem ingrediatur, ſi matrimonium nondum eſt conſummatum: quòd ſi renuerit, & uxor inſtiterit, compellitur per excommunicationem ad matrimonii conſummationem, hoc dicit. Et eſt caſus notabilis, & quo ſatis aſſerri non poſſit.

CAP. VNIC.

ANtiquæ concertationi finem cupientes imponere, ac animarum periculis inde provenientibus ſalubriter providere, de fratrum noſtrorum conſilio præſenti declaramus edicto, quòd licet votum ſolennizatum per ſacri ſuſceptionem ordinis, quantum ad impediendum matrimonium contrahendum, ac ad dirimendum, ſi pòſt contractum fuerit, ſecundùm ſtatuta canonum ſit efficax reputandum: ad diſſolvendum tamen prius contractum, etiam ſi per carnis copulam non fuerit conſummatum (quum nec jure divino, nec per ſacros reperiamus canones hoc ſtatutum) invalidum eſt cenſendum: auctoritate Apoſtolica diſtrictius inhibentes, ne quiſpiam durante matrimonio, nondum etiam conſummato, aliquē de ſacris ordinibus præſumat ſuſcipere, niſi prout ſacris canonibus noverit convenire. Quòd ſi ſecus à quoquam forſitan attentatum fuerit, ordinamus, quòd nec matrimonio ſoluto in ſic ſuſcepto ordine miniſtrare, nec ad ſuperiores ordines provehi, nec ad aliquod beneficium vel officium eccleſiaſticum valeat promoveri. Niſi aliquam de religionibus approbatam (quarum profeſſio ad caſtitatis cuſtodiam, & abdicationem temporalium, & ſui ſuperioris obedientiam ſuos profeſſores aſtringat) ipſum canonicè contigerit ingredi, ac ejus regulam expreſſè vel tacitè profiteri: quo caſu diœceſanus ſuper præmiſſis, & ſingulis præmiſſorum cum eo diſpenſare valeat, niſi ſit aliud canonicum, quod obſiſtat. Ad ingreſſum hujuſmodi ſic ordinatum (ſi matrimonium conſummatum non fuerit) per diœceſanum inſtanter moneri præcipimus, & induci: quòd ſi forſan renuerit adimplere, ipſum (ſi ſponſa ejus inſtiterit) per cenſuram eccleſiaſticam compellendum decernimus contractum matrimonium conſummare. Nulli, &c. noſtrarum declarationis, inhibitionis, ordinationis, præcepti, & conſtitutionis infringere. Datum Avinioni Calend. Decemb. Anno ſeptimo.

DE RELIGIOSIS DOMIBVS.

TITVLVS VII.

Secta & religio fratricellorum, ſive beguinorum, qui ſe dicebant de tertio ordine beati Franciſci, caſſatur: quoniam inter cæteros errores eccleſiaſtica ſacramenta deſpiciebant. Et ſub pœna excommunicationis omnibus injungitur, ut nulli de cætero talem ritum aſſumant: & ne Epiſcopi ipſum concedere præſumant. Vide ca. fin. eod. tit. in antiq. & c. 1. eod. tit. l. 6.

CAP. VNICVM.

SAncta a Romana atque univerſalis eccleſia, cui auctore Domino, licet immeriti, præſidemus, ſicut religioſa & pia vota benigno favore proſequitur, ſic ſuperſtitioſos conatus inſolentium hominum a deteſtatur, videlicet ne ſub ovina pelle gregem dominicum truculentia lupi rapacis invadat, ſub pietatis imagine virus hæreticæ pravitatis obrepat, & ſub prætextu converſationis angelicæ incautis mentibus ſpiritus malignus illudat: cujus rei gratia ſacris canonibus eſt interdictum, ne aliquis novum ordinem aut religionem inveniat, vel habitum novæ religionis aſſumat: ſed quicunque ad religionem venire voluerit, ingrediatur unam de religionibus approbatis. Nonnulli tamen profanæ multitudinis viri, qui vulgariter Fratricelli, ſeu fratres de paupere vita, Bizochi ſive Beguini, vel aliis nominibus nuncupantur in partibus Italiæ, necnon in inſula Sicilien. comitatu Provinciæ Narbon. & Tholoſanen. civitatibus, & diœceſibus, & Provinciis, aliiſque diverſis ciſmarinis & ultramarinis partibus, contradictos canones habitum novæ religionis aſſumere, congregationes & conventiculas facere, & ſuperiores ſibiipſis eligere, quos miniſtros ſeu cuſtodes vel gardianos aut nominibus aliis appellant: plurimos ad eorum ſectam recipere & loca de novo conſtruere ſeu conſtructa recipere, in quibus habitant in communi, publicè mendicare (quaſi eorum ſecta foret una de religionibus per ſedem Apoſtolicam approbatis) temeritate damnabili præſumpſerunt, & præſumunt etiam inceſſanter. Et ut ipſorum error veritas, & impietas religio reputetur, plurimi eorum regulam ſeu ordinem fratrum minorum, quem ſanctus Franciſcus inſtituit, ſe profiteri & ad literam conſervare confingunt: quanquam in obedientia generalis, vel provincialium miniſtrorum ipſius ordinis non morentur: prætendentes ſe à ſanctæ memoriæ Celeſtino Papa quinto prædeceſſore noſtro hujus ſtatus ſeu vitæ privilegium habuiſſe: quod tamen etſi oſtenderent, non valeret, cùm bonæ memoriæ Bonifacius Papa octavus prædeceſſor noſter, ex certis cauſis rationabilibus omnia ab ipſo Celeſtino prædeceſſore noſtro conceſſa, quæ per ipſum Bonifacium non contingeret approbari, viribus penitus vacuaverit, dictumque vitæ privilegium non inveniatur per eundem Bonifacium approbatum. Quidam autem eorum dictum habitum, & vivendi ritum à quibuſdam Epiſcopis ſeu eorum ſuperioribus, vel aliis eccleſiarum prælatis habuiſſe profitentur, quos nec eis concedere licuit contra formam conciliigeneralis. Nonnulli etiam ex ipſis aſſerentes ſe eſſe de tertio ordine beati Franciſci, pœnitentium vocato, prædictum ſtatum & ritum eorum ſub velamine talis nomine ſatagunt palliare: cùm tamen in regula ipſius tertii ordinis talis vivendi ritus nullatenus ſit conceſſus. Et quia in errorum baratrum faciliter ruunt, qui conceptus proprios patrum definitionibus anteponunt, ipſorum quàm plurimi (ſicut fide digna relatione percepimus) à veritate catholicæ fidei deviantes eccleſiaſtica ſacramenta deſpiciunt, ac errores alios ſtudent multipliciter ſeminare. Cùm itaque talium damnanda temeritas in ejuſdem fidei detrimentum, fidelium ſcandalum, præfati minorum & aliorum ordinum opprobrium, & etiam ſuarum & aliarum animarum perniciem redundare noſcatur: ſectam, ritum, & ſtatum hujuſmodi, non obſtantibus præmiſſis eorum excuſationibus, quas frivolas reputamus, & quicquid per eos communiter vel diviſim ſub religionis, conventus, collegii ſeu congregationis nomine vel colore attentatum extitit, vel exiſtit, de fratrum ipſorum conſilio auctoritate Apoſtolica nullius fuiſſe & eſſe decernimus firmitatis: & quatenus de facto proceſſerunt de conſilio, & auctoritate præmiſſis revocamus omninò, ac perpetuæ prohibitioni ſubjicimus, & ab eccleſia Dei penitus abolemus. Eiſdem perſonis & aliis quibuſcunq;

a *De Beguinorum ſecta & erroribus, vide Guidonem Carmelitam in ſumma de hæreſibus, tit. de hæreſibus Beguinorum. & Nicolaum Eymericum in directorio inquiſitorum par. 2. q. 15.*

a *Vide l. qui ſub conditione. ff. de condi. inſtit. l. non erit. §. de vus. ff. de jurejur.*